

Samling af Afgørelser

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGERS KENDELSE
(Første Afdeling)
25. februar 2014

Sag F-155/12

Luis García Domínguez
mod
Europa-Kommissionen

»Personalesag — udvælgelsesprøve — meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/215/11 — ikke opført på reservelisten — begrundelse for afgørelse om afslag på ansøgning — ligebehandlingsprincippet — interessekonflikt«

Angående: Søgsmål anlagt i medfør af artikel 270 TEUF, der finder anvendelse på Euratom-traktaten i henhold til denne traktats artikel 106A, hvorunder García Domínguez har nedlagt påstand om annullation af den af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/215/11 truffede afgørelse om ikke at opføre ham på reservelisten for den nævnte udvælgelsesprøve og påstand om, at det pålægges Europa-Kommissionen at betale ham en erstatning.

Udfald: Europa-Kommissionen frifindes, idet søgsmålet er åbenbart ugrundet. García Domínguez bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd — udvælgelsesprøve — prøvernes afvikling og indhold — udvælgelseskomitéens skønsbeføjelse — domstolsprøvelse — grænser (Tjenestemandsvedtægten, bilag III)

2. Tjenestemænd — rettigheder og forpligtelser — forpligtelse til at udvise uafhængighed og integritet — risiko for en interessekonflikt i tilfælde af et tjenstligt forhold mellem et medlem af komitéen og en ansøger — foreligger ikke (Tjenestemandsvedtægten, bilag III)

3. Tjenestemænd — udvælgelsesprøve — vurdering af ansøgernes egnethed — udvælgelseskomitéens skønsbeføjelse — domstolsprøvelse — grænser (Tjenestemandsvedtægten, bilag III)

1. Ligebehandlingsprincippet er et grundlæggende EU-retligt princip, hvorfor det påhviler udvælgelseskomitéen nøje at påse, at det overholdes i relation til ansøgerne under den nævnte udvælgelsesprøve. Selv om udvælgelseskomitéen råder over en vid skønsbeføjelse med hensyn til de

nærmere omstændigheder og det præcise indhold af prøverne, påhviler det ikke desto mindre Unionens retsinstanser i nødvendigt omfang at udøve sin kontrol for at sikre en ligebehandling af ansøgerne, og at udvælgelseskomitéens valg mellem disse foretages på et objektivi grundlag.

Enhver prøve indebærer generelt og nødvendigvis en risiko for forskelsbehandling, henset til det i sagens natur begrænsede antal spørgsmål, der med rimelighed kan stilles under en prøve med hensyn til et bestemt emne. Det er derfor blevet fastslået, at en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet kun kan foreligge, når udvælgelseskomitéen ved valget af prøver ikke har begrænset den risiko for ulige chancer, der generelt er forbundet med enhver prøve.

Hvad angår muligheden for at lade prøven omhandle et emne, der kan stille visse ansøgere bedre end andre, indrømmer en sådan omstændighed, der er en del af den risiko, der generelt er uadskilleligt forbundet med enhver udvælgelsesprøve, imidlertid ikke disse ansøgere en sådan fordel, der bevirker, at princippet om ligebehandling derved tilsidesættes. Dette er tilfældet, når emnet vælges af komitéen for samtlige de ansøgere til en almindelig udvælgelsesprøve, der har fået adgang til prøverne, uafhængigt af deres sproggruppe, og når valget er foretaget før den dato, hvorved resultaterne af adgangsprøverne og dermed navnene på de ansøgere, som har fået adgang til at deltage i den nævnte udvælgelsesprøve, er blevet kendt.

(jf. præmis 24, 25, 28 og 29)

Henvisning til:

Retten i Første Instans: 12. marts 2008, sag T-100/04, Giannini mod Kommissionen, præmis 132 og 133

2. Ved vurderingen af, om der foreligger en interessekonflikt, kan den omstændighed, at en tjenestemand har forretningsforbindelse med en tredjemand, ikke principielt medføre, at tjenstemands uafhængighed bringes i fare eller fremstår som værende bragt i fare, når tjenstemanden skal tage stilling til et anliggende, hvori den pågældende tredjemand er involveret. Princippet om udvælgelseskomitéens upartiskhed kræver endvidere, at et medlem af udvalget viger sit sæde under evalueringen af en ansøger, når der består en direkte forbindelse mellem medlemmet af komitéen og ansøgeren.

I denne henseende kan det ikke udledes af den omstændighed, at et medlem af komitéen var gruppeleder i en tjenestegren i en europæisk institution, eller at en ansøger til en udvælgelsesprøve var ansat i denne tjenestegren, at dette medlem af komitéen havde direkte forbindelse med denne ansøger.

Den omstændighed, at en ansøger til en udvælgelsesprøve fremgår som ven til et medlem af komitéens Facebook-konto, er heller ikke tegn på en direkte forbindelse mellem ansøgeren og medlemmet af komitéen. Den omstændighed, at to personer er venner på dette netværk, medfører imidlertid ikke nødvendigvis, at der foreligger et venskab mellem de pågældende i ordets almindelige forstand, men kan blot skyldes de to personers ønske om at udveksle oplysninger om forhold af generel eller professionel interesse. Endvidere har en person, som er ven med en anden person, ikke nødvendigvis adgang til alle de oplysninger, den pågældende udbreder, eftersom den adgang, som hver bruger af Facebook giver til sine personlige data, kan tilpasses.

(jf. præmis 34, 36 og 37)

Henvisning til:

Retten i Første Instans: 3. februar 2005, sag T-137/03, Mancini mod Kommissionen, præmis 33; 12. juli 2005, sag T-157/04, De Bry mod Kommissionen, præmis 35; Giannini mod Kommissionen, præmis 224

3. De vurderinger, som en udvælgelseskomité foretager, når den bedømmer ansøgernes kvalifikationer og egnethed, og de afgørelser, hvorved en udvælgelseskomité fastslår, at en ansøger ikke har bestået en prøve, er resultatet af en værdiladet vurdering. De er del af den vide skønsbeføjelse, som udvælgelseskomitéen råder over, og kan ikke efterprøves af Unionens retsinstanser, medmindre der foreligger en åbenbar tilsidesættelse af de for udvælgelseskomitéens arbejde gældende bestemmelser.

Selv om en ansøger, der ikke kom i betragtning, i denne forbindelse hævder, at de karakterer, der er opnået i en udvælgelsesprøve, ikke er i overensstemmelse med de høje karakterer, som han har opnået i forbindelse med en anden prøve under samme udvælgelsesprøve, gør denne omstændighed det ikke muligt at fastslå, at komitéen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet en ansøgers præstationer under flere på hinanden følgende prøver kan variere fra en prøve til en anden. Endvidere skal komitéen – ved vurderingen af ansøgernes faglige kvalifikationer og deres egnethed og motivering udelukkende og selvstændigt lægge ansøgernes præstationer til grund i overensstemmelse med bestemmelserne i meddelelsen om den pågældende udvælgelsesprøve. Ligeledes kan den nævnte ansøger ikke, med henblik på at anfægte de karakterer, som vedkommende er blevet tildelt i forbindelse med en prøve, påberåbe sig sin tidligere lange erhvervs erfaring. Endelig kan en ansøgers personlige holdning heller ikke være et bevis for et åbenbart urigtigt skøn.

(jf. præmis 58 og 59)

Henvisning til:

Retten i Første Instans: 14. juli 2000, sag T-146/09, Teixeira Neves mod Domstolen, præmis 41; 5. april 2005, sag T-336/02, Christensen mod Kommissionen, præmis 25

Personaleretten: 13. december 2012, sag F-101/11, Mileva mod Kommissionen, præmis 45